

Timmermans hoeft zich nergens voor in te spannen. De linkse ambtenarij vervult zijn wensen toch al

Posted on 20 september 2025 by Eduard Bomhoff

Lang geleden werkte mijn vader een paar jaar in Tilburg. Bij de verkiezingen van 1937 kwam hij daar op straat een politicus tegen van de Rooms-Katholieke Staatspartij (RKSP). De strijd tegen het processieverbod was in die tijd een groot punt voor de RKSP. 'Ik hoop dat het u lukt om dat processieverbod weg te krijgen!'. 'Meneer, wat bent u naïef', antwoordde de katholieke politicus (Het processieverbod bleef tot 1983).

Die logica van het campagnevoeren geldt nog steeds. Timmermans heeft kennelijk moeite om met iets interessants te komen. De ambtenaren in Den Haag doen al ongeveer wat hij wil. Op rechts ligt het anders. Wilders eist een stop op asiel, en de ambtenaren en de asieladvocaten houden dat tegen. Wat voor een asielstop nodig is (EVRM beter interpreteren dan de Raad van State nu steeds doet; Vluchtelingenverdrag opschorten) komt voorlopig niet, dus Wilders kan doorgaan.

Elite blokkeert plannen Wilders, Van der Plas en Eerdmans

Van der Plas wil respect en begrip voor boeren, vissers en het MKB, maar de ambtenaren vragen uitsluitend aan andere ambtenaren of dat mogelijk is, en horen dan dat eerst absolute zekerheid moet komen voor de vleermuizen en voor alle natuurgebieden – behalve de Noordzee. Genoeg obstructie voor Van der Plas om door te gaan.

Eerdmans begrijpt niet waarom er in tien jaar nog weer vijftigduizend ambtenaren bij kwamen, maar de ambtenaren werken iedere week drie dagen thuis, en hebben dus weinig last van drukte op het werk. Dat campagnepunt wordt voorlopig ook nog niet overbodig. Wilders, Van der Plas, Eerdmans (en 'klein rechts') moeten blijven winnen zolang de Haagse elite hen blokkeert.

Die elite stemt immers niet alleen op Timmermans c.s. maar brengt ook Timmermans' wensen al in praktijk: dure energie om de chemische industrie weg te jagen, kleinere huurwoningen en méér investeringen, niet door winstgevende bedrijven, maar betaald uit belastinggeld onder regie van de overheid. Een linkse agenda, en die valt goed bij de elite, want die elite is ook links.

Dat is anders geweest. In 1967 en 1968 was ik twee jaar fulltime actief in de Studenten Vakbeweging (SVB). Wij ijverden voor een meer open bestuur van de universiteiten – toen nog in het geheim bestuurd door regenten. Wij ijverden ook voor een eind aan het voortrekken van de corpora bij toewijzing van studentenhuisvesting en voor financiële steun aan studenten. En voor een einde aan de regel dat 'heren' niet na elf uur 's avonds mochten worden aangetroffen in 'meisjeshuizen'.

Toen een rechtse, nu een linkse elite

De sympathieke minister Gerard Veringa (1967-1971) wilden wij meekrijgen in de strijd tegen de regenten aan de universiteiten en de conservatieve ambtenaren. Studentenblad *Demokrater* citeerde met hoop de nieuwe minister bij zijn aantreden (mei 1967): 'Ik wil over enige tijd graag eens met de studenten praten over studieloon, democratisering van het onderwijs enz.'

Veringa was veel opener dan zijn voorganger Cals en dwong de universiteiten om hun regenten-bestuur te hervormen. De SVB was links, de elite rechts en de minister zocht een evenwicht.

Nu is de elite links en verzet zich zo hard tegen Wilders, Van der Plas en Eerdmans dat ministers mislukken wanneer ze naar oplossingen zoeken. Dat is een eigenbelang geworden van de linkse ambtenaren om hun macht te handhaven.

Over grote vragen blijft Raad van State stil

De Raad van State kwam deze week met 42 pagina's advies over de Miljoenennota. Bureaucratisch braaksel: 'De keuzes en het nieuwe beleid zullen alleen tot het gewenste resultaat leiden als de doelstellingen duidelijk zijn en als helder is welke grenzen gelden bij het bereiken van deze doelen'. Maar dan geen voorbeelden. Over asiel alleen een verwijzing naar het CPB. Niets over het wegebbend vertrouwen van het bedrijfsleven.

Zo krachtig als de Raad van State durft op te treden als het gaat om linkse wensen als de volle rechten van asielvragers, zo stil blijft de Raad van State over de grote vragen bij deze begroting. Bij voorbeeld: 'Waarom vertrekken zo veel ondernemers, en wat doet de minister van Klimaat en Groene Groei dan kennelijk verkeerd?'

Het Planbureau voor de Leefomgeving (PBL) gaat nog verder om de linkse ambtenarenburcht in Den Haag te beschermen. Dat schrijft: 'Met subsidies en verplichtingen wordt de toepassing van groene waterstof in de raffinage en industrie gestimuleerd' , maar elke reflectie ontbreekt hoe die groene waterstof dan een goed idee is, wanneer daarvoor steeds meer subsidies en dwang nodig zijn. Het bedrijfsleven keert er zich wereldwijd van af, maar Nederland gaat tegen de stroom in.

Nog steeds niets bij het PBL over kerncentrales, met als excuus dat die pas tegen 2040 beschikbaar zijn. Nieuwe Koreaanse reactoren zijn in andere landen in drie of vier jaar klaar, en Siemens had destijds ook niet meer dan drieënhalf jaar nodig om de kerncentrale in Borssele te bouwen. Het zijn dus de gebroeders Vollenbroek, XR en andere linkse protesteerders die met hulp van de Raad van State en de ambtenaren zorgen voor een extra tien jaar (minimum) aan procedures.

Doel van die valse voorlichting zal wel zijn om te verdoezelen dat de 'levelised cost'

van kernenergie nu al een stuk lager is dan wind uit zee (zie bij voorbeeld Tim Gregory's uitstekende boek *Going Nuclear*). Nucleair is ook schoner dan stook van 'biomassa' , waarover het PBL nog steeds durft te beweren dat die 'negatieve emissies genereren'.

Nog veel campagne nodig

Charlie Kirk zei, kort voordat hij werd vermoord: 'Een gezonde democratie vraagt om wijze mensen. Een universitair diploma is nog geen garantie voor die wijsheid.' Wijsheid betekent voor ambtenaren, Planbureaus en Raad van State: eerlijk ingaan op kosten en baten, profiteren van lessen uit andere landen, en niet alleen eigen werk citeren, maar ook serieus reageren op gezaghebbende critici.

Totdat ambtenaren, Planbureaus en Raad van State zich houden aan die drie regels van democratisch fatsoen, gaat de strijd door – 'la lutte continue' zoals wij studenten riepen in 1968. Deze keer niet tegen rechtse regenten, maar tegen een linkse elite in Den Haag. Hun machtshonger drijft ze er nu nog toe om open debat over asiel, klimaat en woningbouw af te weren. Dan valt tegen die linkse ambtenarij in Den Haag dus nog veel campagne te voeren.

Wynia's Week *brengt broodnodige, onafhankelijke berichtgeving: drie keer per week,* ***156 keer per jaar****, met artikelen en columns, video's en podcasts. Onze donateurs maken dat mogelijk.* ***Doet u mee?*** *Hartelijk dank!*